

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 61. Andronici exitus. Isaacius Angelus Imp. Constantinopolitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII.
A. C. 1185.

§. XLI.

*Andronici exitus. Isaacius Angelus
Imp. Constantinopoli.*

*Nicot. 2.
Andro. n. 1. 2
Cang. famil.
Byz. p. 201.
Nicet. n. 10.*

Capta Thessalonica, Siculi Constanti-
nopolim moverunt, ubi dum Andro-
nicus Imperator ad defensionem patriæ
omnia comparat, ab inimicis domesti-
cis, quos vir crudelis & suspiciosus in
se concitaverat, opprimitur. Æmulo-
rum gravissimum sensit Isaacium Ange-
lum, cujus avus Constantinus, Philadel-
phiæ natus, Theodoram Alexii Comne-
ni Imperatoris filiam natu minimam du-
xerat. Unde his nuptiis Angelorum fa-
milia, hætenus obscura, splendorem ac-
cepit. Isaacius igitur milite prætoria-
no, qui ad se vincendum ab Androni-
co missus fuerat, cæso, ad S. Sophiæ Ec-
clesiam, quo omnes paricidii rei confu-
gere solebant, se recepit. Confluit
populi ingens cuneus, quid de Isaacio
fortuna decerneret, spectaturus. Et
ecce, complures eum sibi Imperatorem
expetunt, effringuntur carceres, ab An-
dronico capti evocantur, & Isaacii capi-
ti, priusquam e S. Sophia pedem effe-
ret, Constantini Magni corona, super
Altare, ut solebat, suspensa, imponitur.
Tum unum ex Imperatoris equis, nam
forte ab agasonibus ad aquam, qua lava-
bantur

bantur & unde bibebant, agebantur, conscendere compulsus, per urbem circumducitur, comitante Patriarcha Basilio Camatero, quem invitum populus trahebat. Ita Isaacius Angelus Imperator salutatus & in possessionem Palatii Cæsarei missus est, quod populus eadem die diripuit, ne quidem sacrarum imaginum ornamentis in Oratorio Imperatoris parcens, nec thecæ Reliquiarum, ubi Epistola JESU Christi ad Abgarum data servari dicebatur.

Sæcul. XII.
A.C. 1185.

Andronicus perniciem suam fugiturus navem conscendit; at comprehensus & vinculis onustus Isaacio sistitur, quo connivente, omnis generis contumeliis violatur. Nam colaphis tunditur, barba & capilli capitis evelluntur, excutuntur dentes, a plebe ludibrio habetur, maxime a mulieribus, quarum viros vel interfecerat, vel oculis privaverat. Tum misero manus dextra securi amputatur & ipse in carcerem detruditur, nec tamen vel ullo cibo vel saltem potu refocillatur. Post dies aliquot captivo Cæsari unus effoditur oculus, dorso scabiosi cameli impositus in forum publicum deducitur, nudo capite & calvo, ac centonibus utcunque tectus, a furenti plebe verberibus & contumeliis innumeris cruciatus. Alii enim fustibus caput percutiebant, alii spurcitiis

#. 12.

M 3

admo-

Sæcul. XII.

A. C. 1185.

admotis nares implebant, aut elevata spongia, sordibus imbuta, vultum paulo ante Domini & Imperatoris sui inquinabant. In eum, in ipsius matrem & consanguineos convitia evomebant. Ipsum rabidum canem appellabant, lapidibus in camelo sublimem impetebant, & latera veribus fodiebant. Quædam femina perditissima ahenum ferventissima aqua plenum in subeuntis caput & faciem effudit. Quisque suam in patriam pietatem luculentissime testari putabat, si Andronicum vel aliqua contumelia vel dolore afficeret. Ipse omnia constanti animo perferebat, nullas nisi illas voces identidem repetens: *Kyrie eleison, Domine miserere!* ad populum *Matth. 12. 20* vero insultantem aiebat: *Cur arundinem quassatam confringitis?* Ad verba S. Scripturæ alludens; quippe eam legerat, imprimis S. Pauli Epistolas, quibus delectabatur, etsi exinde, ut debuisset, mores suos non emendaverit. Tandem in theatrum pertractus & pedibus suspensus iterum cruciatur donec efflavit animam (*). Hic exitus, hoc fatum

(*). Hic addit Natalis Alexander ad Sæc. XII. *Periit Andronicus anno millesimo centesimo octogesimo quinto. Biennio duntaxat Imperio potitus. S. Pauli Epistolas supra modum amabat,*

fuit infelicis Andronici, die duodecima
Septembris anno millesimo centesimo octogesimo quinto salutis nostræ, Græcorum sexies millesimo septingentesimo nonagesimo quarto, prima die ejusdem mensis, cum Indictione quarta inchoato,

Sæcul. XII.
A.C.1185.

M 4 to,

mabat, earumque lectione delectabatur. Imminens ejus exitium lacrymis ex ejusdem Apostoli imagine defluentibus prænunciatum, Græci mentiuntur. Ejus Imperii seu potius Tyrannidis historiam duobus libris conscripsit Nicetas Choniates, ex quibus hæc defloravimus.

Ceterum, etsi Andronicus, usurpato Dominorum suorum, quibus fidem juraverat, Imperio, & nefanda nece, tot opprobria & tanta supplicia meritus fuisset, non ideo tamen Græcis Principem suum & Imperatorem semel receptum rejicere, eique jurejurandò promissam fidem frangere, & multo minus tanquam pessimum mancipium enecare, licebat. Sed hic etiam, sicut sæpius alias Græci perfidiæ & barbaræ indolis documenta dederunt. Raroque tantæ sævitæ in Reges exempla in aliis sæculis occurrunt, si forte illud inauditæ feritatis specimen excipias, quod superiore sæculo anno millesimo sexcentesimo quadragesimo nono Angli, in conspectu orbis terrarum, ediderunt, cum Carolus I, Stuartus Angliæ & Scotiæ Rex, atque a regibus ortus, prolata subditorum in Dominum suum sententia, in foro publico, conducta carnificis opera, capite plexus est.

Sæcul. XII. to, postquam annos duos Imperator
A.C. 1185. Græcorum fuisset.

Nicot. 2.

Isaac. n. 4.

p. 259.

Catal. tom. I.

hist Byz.

p. 37.

Isaacius Angelus novem annos & octo menses imperavit, ac in regni exordio a Siculis erepta strenue vindicavit. Patriarcham Basilium Camaterum, et si non ultimum inter illos locum mereretur, quorum beneficio ad Imperii fastigium ascendisset, deponi iussit, illa ex causa, quod quibusdam feminis nobilibus, vestem Monasticam, quam compellente Andronico invitæ induerant, dimittendi licentiam contulisset. Basilium Sedem Constantinopolitanam annos duos & menses sex obtinuerat, eique Isaacius Imperator Nicetam *Muntanes* succiecit, senem, Majoris Ecclesiæ Sacellanum, quem in Cathedra Patriarchali ultra annos tres & menses sex sedere non est passus.

